

[Finansministeren.]

pengeindkomsterne gennem udløsning af dyrtidsportionerne. Man må vist også sige, at de hurtige prisstigninger i november, december og januar har kvalt forhåbningerne om, at vi kan undgå at få, som det også har været nævnt af flere af ordførerne, de 3 dyrtidsportioner efter julipristallet.

Det vil sige, at inflationen er forløbet så hurtigt, at vi uden ydelse måtte have regnet med 4 portioner til efteråret. Det er inflationsbestemte stigninger, der springer i øjnene på budgettet. På indtægts siden gælder det for forbrugsafgifterne, at over tre fjerdedele af den samlede stigning i provenuet fra 1973-74 til 1974-75, som er på ca. 2 mia kr., skyldes prisstigningerne på de momsbelagte varer. For kildeskatt m. v. viser budgettet en vældig provenustigning på ca. 10,6 mia kr. fra indeværende til det kommende finansår, og heraf er kommunernes andel ca. 3,7 mia kr. Her gælder det i endnu højere grad, at væksten skyldes den hurtige opgang i pengeindkomsterne i både 1973 og 1974, en stigning på omkring 17 pct. om året, mens der kun i begrænset omfang er tale om virkninger af ændrede beskatningsregler. Disse provenustigninger forekommer altså for langt hovedpartens vedkommende trods uændrede skattelove.

På udgiftssiden må staten så igen aflevere det inflationsbestemte merprovenu til inflationsbestemte udgifter, til pris- og lønstigning. Lovreserven på 10,2 mia kr. skal ud over at dække de overenskomstmæssige lønstigninger også dække de 6 dyrtidsportioner, som man må regne med udløses gennem 1974, og de dertil svarende prisstigninger på statens udgifter til køb af varer og til anlægsudgifter m. m.

Jeg deler hr. Heinesens vurdering, at statens nettoudgifter viser stagnation fra 1973-74 til 1974-75, når man ser bort fra disse udgifter til pris- og lønstigninger og også fra den engangsudgift, som den omkostningsdæmpende ydelse er.

Vi er hermed nået til virkningerne af sparepolitikken, hvor der i forhold til det i forvejen reducerede finanslovsforslag er gennemført yderligere besparelser — det har været nævnt, og man kan vel også sige, at der har været kritik af, at de er for små — på godt 700 mill. kr. Jeg har med interesse noteret, at der fra de fleste sider er vist in-

teresse for yderligere besparelser også i det kommende finansår, altså i 1974-75. Jeg kan i hvert fald sige, at det er regeringens hensigt at føre en meget nøje kontrol med udgifterne i det kommende finansår.

Budgettet viser nu et overskud på drifts-, anlægs- og udlånsbudgettet på godt 3,7 mia kr. mod et forventet overskud for indeværende finansår på knap 5,5 mia kr. Det vil altså sige, at kasseoverskuddet samtidig viser en nedgang fra 3,9 mia kr. til knap 1,5 mia kr. I forbindelse med denne nedgang må det tages i betragtning, at der formodentlig inden længe vil blive vedtaget en bunden opsparing, og at der så til efteråret vil blive opkrævet godt 1 mia kr., som ikke registreres på statens budget, idet pengene ikke skal indbetales i statskassen, men hen sættes på de pligtige opspares egne kontoer i pengeinstitutterne.

Må jeg knytte den bemærkning til, at fru Grethe Philip havde nogle venlige bemærkninger til regeringen bl. a. om vores sparepolitik, eller skal vi sige manglende sparepolitik, og gjorde den betragtning gældende, at det ikke var nogen langsigtet politik, der her var lagt op til. Det er rigtigt, heri er jeg enig med fru Grethe Philip. Men det har regeringen heller aldrig sagt. Regeringen har sagt, at man inden for de første hundrede dage ville gennemføre den kortsigtede politik og derefter tage den langsigtede politik op, og vi er i gang med at se på den langsigtede politik. Derfor glæder det os — det tror jeg at kunne sige på regeringens vegne — at der fra stort set alle sider, måske med forskellige motiveringer, efter de udtalelser, der er fremsat her i folketinget i formiddags og vel også i går, er vilje til ikke alene at gå videre med kortsigtede besparelser på statens udgiftsområde, men også at gå ind i overvejelser om den mere langsigtede udgiftspolitik.

Jeg skal så gøre nogle bemærkninger om de økonomiske problemer, som også har været berørt fra flere sider. Det er rigtigt, som det er sagt, at det fremgår med al ønskelig tydelighed af den økonomiske oversigt, at vi står over for økonomiske problemer af en størrelse, som vi vel ikke tidligere har været præsenteret for. Vi har hidtil anset prisstigninger på 7-8 pct. om året for at være for store. Jeg mindes tidligere debatter her, hvor man har peget på det urimelige i,